आदित्येष्वेकवाच्येष ऊह्योनोवोह्यतेन्यवत्।
गणार्थत्वादनूहोतोविकल्पः प्रकृताविव ॥

प्रजापशुसम्पत्तिकामस्य बहुदेवत्यः पशुराम्नायते। यः कामयेत प्रथेय पशुभिः प्रप्रजया जायेयेति स एतामविं वशामदित्येभ्यः कामायालभेतेति। वशा बन्ध्या कामाय कामुकेभ्य इत्यर्थः। अत्र चोदकप्राप्तो मेधपतय इत्येकवचनान्तः शब्द आदित्यानां बहुत्वाद्बहुवचनान्तत्वेनोहनीयः। यथा मेधपतिभ्यामिति द्विवचनान्त ऊह्यते, यथा वा पाशमित्येकवचनान्त ऊह्यते, तद्वदिति चेत्। मैवं। प्रकृतामग्नीषोमयोर्गणैकत्वमेकवचनान्तो ब्रूते, आदित्यानामपि गणैकत्वं समानमित्यनूहः। तस्मादविकृत एकवचनान्त इतरेण सह प्रकृताविवात्रापि विकल्प्यते। तत्रैवान्यच्चिन्तितं।

कृष्णग्रीवादिके नोह ऊहो वास्य न पूर्ववत्।
देवत्वं न गणस्यात ऊहो बहुतिवित्सया ॥

यूपैकादशिन्यामग्न्यादिदेवताः पशव आम्नाताः, प्रैवाग्नेयेन वापयति मिथुनꣳ सारस्वत्या करोति रेतः सौम्येन दधाति प्रजनयति पौष्णेनेत्यादिना। ते च स्वनामभिरन्यत्राम्नाताः, आग्नेयः कृष्णग्रीवः सारस्वतो मेषो वभ्रुः सौम्यः पौष्णः श्याम इत्यादिना। तत्रास्यैकवचनान्तस्य मेधपतिशब्दस्यादित्येष्विवानूह इति चेत्। मैवं। वैषम्यात् आदित्यगणस्य तत्र देवत्वं, इह त्वेकैकस्यैव पृथग्देवत्वं, अतो बहून् देवानभिधातुं बहुवचनान्तत्वमूहनीयं। तत्रैवान्यच्चिन्तितं।